

ΟΙ ΤΡΑΓΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΒΙΛΛΑΣ "ΤΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΦΤΕΡΑ,"

"Ένας πνιγμένος στην άμμουδιά τού Μάλιμπου-Μπίτς. Ή πρώτες έρευνες τού αστυνομικού Σούλλιθαν. Ποιές δολοφονίες τόν άεροπόρο Στέλματς; Ένα μυστηριώδες μώφ χαρτί. Τά πρώτα άποκαλυπτικά στοιχεία. Ο περιπαθής κι έπιμενος έρωτς τής Ντολορές Ρόμπινσον. Τό δράμα τών δυό έρωτευμένων. Πώς δολοφονήθηκε ό Τσάρλυ Στέλματς. Οι Μεξικανοί φίλοι τής Ντολορές. Μιά σκεπτική εξαγωγή, κλπ. κλπ.

ΝΑ πρωτ, έδω κι Ένα μήνα, ή Μάτζ "Άλλερ και ή Ρέα Λέβινσον, δυό μικροί «άστέρες» τού Χόλλυγουντ, κατέβαιναν με τό αυτοκίνητό τους, από μιά ήσυχη λεωφόρο, πρός τήν παραλία τού Μάλιμπου Μπίτς. "Άξαφνα, ή Ρέα Λέβινσον πρόσεξε στην άμμουδιά πού λουζόταν από τόν ήλιο, μιά συντροφιά κολυμβητών, πού έσκυβαν κατατρομαγμένοι πάνω από τό πτώμα ένός πνιγμένου.

"Ή δυό 'Αμερικανίδες πήδησαν άμέσως κάτω από τό αυτοκίνητό τους κι έτρεξαν κοντά στόν κόσμο. Τό πτώμα τού πνιγμένου ήταν ξεπλωμένο πάνω στη χρυσή άμμο. Ή άτμάκατος τής άκτοφυλακής τό είχε

βρής τά έξημεράματα νά έπιπλή στ' άνοιχτά και τό είχε φέρι στην παραλία.

"Ή Μάτζ "Άλλερ τότε, μόλις πλησίασε περισσότερο, έβριξε μιά κραυγή τρόμου.

—Θεέ μου! Έκανε. Μά αυτός είναι ό Τσάρλυ!... Για κύττα κι' έσύ, Ρέα. Δέν είναι ό Τσάρλυ;

—Ναι! Έχεις δίκη!... τής άπάντησε ή Ρέα Λέβινσον, κατάγλαμη. Είναι ό Τσάρλυ Στέλματς, ό άεροπόρος!... Αυτός είναι!...

"Ο ντέκτιβ Σούλλιθαν, ό όποιος είχε άκούσει τις τρομαγμένες κραυγές τους, πήγε κοντά τους και τις ρώτησε:

—Ξέρετε τόν νεκρό;

—Μά βέβαια! Έκανε ή Μάτζ "Άλλερ. Είναι ό άεροπόρος Τσάρλυ Στέλματς.

—Τήν περασμένη Τρίτη, πρόσθεσε ή Ρέα, πήραμε τό τσάι μαζί.

"Ο Σούλλιθαν τότε παρακάλεσε τις δυό 'Αμερικανίδες νά τόν άκολουθήσουν στην 'Αστινυμία για νά πάρη τήν κατάθεσί τους. Κι' όταν έκει πέρα ή Μάτζ, και ή Ρέα ύπόγραψαν τις καταθέσεις τους κι' έφυγαν, ό άστυνομικός χτύπησε τή γροθιά τού πάνω στό γραφείο, γκρινιάζοντας.

Νά μιά διαβολεμένη υπόθεση! Πώς θά τήν ξεμπερδέψω τώρα; φίλε μου, Σούλλιθαν, πρέπει νά μάθης ποιός ξεπάστρεψε τόν άεροπόρο...

Ο θάνατος τού άεροπόρου Τσάρλυ Στέλματς, ένός περιφήμου «άσσου» τού Χόλλυγουντ, είχε άναστατώσει με τό σκεπτικό μυστηρίου του, τήν πόλι τού κινηματογράφου.

Ο «άσος» αυτός καθόταν σέ μιά όμορφη βίλλα, στην άκρη τού Χόλλυγουντ, στην πασίγνωστη βίλλα «Τά χαρούμενα φτερά». Ο Στέλματς, πράγματι, ήταν ό πιο τρελλός γλεντζές τής πόλεως τών «άστέρων», αλλά κι' ό πιο τολμηρός άεροπόρος. Ή άκροβατικές επιδείξεις του ξετρελλάιναν τις γυναίκες. Ο Στέλματς ήταν ένας άκατανίκητος Δόν Ζουάν, τρομερός καρδιοκλέφτης. Άνάμεσα στούς «άστέρες» είχε πάρα πολλές φίλες, ή όποιες ωστόσο δέν τού ήσαν και τόσο πιστές, πράγμα πού δέν σκότιζε διόλου τόν άεροπόρο, γιατί κι' αυτός ήταν άσπαστος κι' άπιστος στούς έρωτές του.

Τό περίεργο όμως ήταν ότι ό Στέλματς δέν είχε πνιγεί! Ή αώτομια απέδειξε ότι ό άεροπόρος είχε δολοφονηθή

μυστηριώδως με μιά σφαίρα στην καρδιά κι' ύστερα είχε ριχτή στή θάλασσα.

Ο Σούλλιθαν πάλι, από τήν έρευνα πού έκανε στη βίλλα τού άεροπόρου, δέν βρήκε κανένα αφοριστικό στοιχείο. Παντού, σ' όλα τά δωμάτια συνάντησε μιά έκπληκτική τάξι. Μονάχα τό γραφείο τού άεροπόρου είχε γίνει άνω-κάτω από κάποιο πρόσωπο, τό όπουν είχε σπασει τις κλειδαριές τών συρταριών κι' είχε σκορπίσει έδώ κι' εκεί διάφορα έγγραφα. Άνάμεσα σ' αυτά, ό ντέκτιβ βρήκε ένα μάτσο δολάρια: Δέκα περίπου χιλιάδες. Αυτό έδειχνε καθαρά ότι τά άστία τού εγκλήματος δέν ήταν ή κλοπή. Μά τότε; Μπορεί νά ήσαν τσως μερικά γράμματα, τά όποια εξέθεταν κανένα πρόσωπο...

Ο Σούλλιθαν λοιπόν, ύστερ' από τις πούλορες έρευνές του, δέν βρήκε κανένα άλλο στοιχείο, παρά ένα κομμάτι χαρτί, πού προήρχετο από ένα μώφ φάκελλο, ό όποιος είχε άνοιχθή βιαστικά και με νευρικήτητα. Άπάνω όμως σ' αυτό τό άσηματο κουρδολόχαρτο ύπήρχε με μικροσκοπικά γράμματα, στην άκρη, τ' όνομα τού χαρτοπώλη: "Εντ ου αρντ Λάνγκ, Λός "Αντζελες.

Επίσης, ό Σούλλιθαν έκανε και μιά άλλη σημαντική ανακάλυψη. Βρήκε πάνω στό φύλλο τής πόρτας μιά σφαίρα, ή όποια έδειχνε ότι είχε ριχτή από ένα πιστόλι μικρού διαμετρήματος. Αυτή ή σφαίρα έμοιάζε άκριβώς με τήν άλλη πού είχε βγάλει ό Ιατροδικαστής από τήν καρδιά τού άεροπόρου.

Ποιάς είχε τώρα δολοφονήσει τόν Τσάρλυ Στέλματς; Ένας άνδρας; Μιά γυναίκα; Μά έτίθετο κι' ένα άλλο πρόβλημα. Άν ό άεροπόρος είχε δολοφονηθή στή βίλλα του, γιατί δέν ύπάρχε πούθενά κανένα ίχνη αίματος;

Ο Σούλλιθαν άρχισε τή διακώτιση τού μυστηρίου αυτού με μιά επίσκεψη στό χαρτοπώλη Λάνγκ τού Λός "Αντζελες. Ο έμπορος άνεγνώρισε άμέσως τό χαρτί τού και έξήγησε στόν άστυνομικό ότι προήρχετο από ένα μικρό στόκ πού είχε κενές τις μέρες στό μαγαζί του. Αυτό τό χαρτί ήταν πανάκριβο κι' από τά έξη κουτιά πού είχε δέν πούλησε παρά μονάχα ένα, σέ κάποια πελάτισσα του, πασίγνωστη στό Χόλλυγουντ.

—Ποιά είναι αυτή ή πελάτισσά σας; ρώτησε ό Σούλλιθαν περίεργος.

—Ή Ντολορές Ρόμπινσον, τού άπάντησε ό Λάνγκ, ή ήθοποιός τού κινηματογράφου.

Ο άστυνομικός κράτησε μερικά σημειώσεις στό καρτέ του κι' ύστερα χαρέτησε τόν χαρτοπώλη και ξεαναγύρισε στό Χόλλυγουντ.

Ή πρώτη δουλειά τού άστυνομικού τώρα ήταν νά βρη και πάλι τούς δυό μικρούς «άστέρες»: Τή Μάτζ "Άλλερ και τή Ρέα Λέβινσον.

—Ποιάς καλλιτέχνιδες τού κινηματογράφου εσύχναζαν στή βίλλα τού Στέλματς; τις ρώτησε.

Έκείνες τού άνέφεραν μερικά όνόματα. Κι' έπειτα έπρόσθεσαν:

—Άιγο άκόμη και θά ξεγυούσαμε τήν Ντολορές... Τήν Ντολορές Ρόμπινσον. Ήταν ή μόνη γυναίκα, πού κυνηγούσε διαρκώς τόν άεροπόρο με τόν έπιμενο έρωτά της. Ή αλήθεια είναι ότι όταν τή συνάντησε στό Μεξικό ό Στέλματς, τήν αγάπησε παράφορα. Μά δέν τής ύποσέθηκε ποτέ ότι θά τήν έπαιρνε γυναίκα του. Ή Ντολορές ήταν εκείνη πού ήθελε νά τόν κάνει άνδρα της! Και γι' αυτό άκριβώς τόν κυνηγούσε...

Τό γεγονός ωστόσο είναι ότι: επί έξη μήνες ό Τσάρλυ κι' ή Ντολορές ζούσαν μαζί, σάν άνδρoγυνο!... Έπειτα ό Τσάρ-

Ή Ντολορές Ρόμπινσον

λυ την παράτρη για κάποιο καινούργιο έρωτά του.

—Και τί άπόγινε ή Ντολορές; ρώτησε ό ντετέκτιβ.

—“Ω, έκανε ή Ρέα. ‘Η Ρόμπινσον είνε πολύ όμορφη κι’ έχει έπιτυχίες στα ‘κοιτώντις’...”

“Ο Σούλλιαν δεν ήθελε να μάθι περισσότερα. Αύτά τά στοιχεία τού ήσαν άρκετά. Τήν ίδια μέρα έκανε κρυφά μιά έρευνα στο σπίτι τής Ρόμπινσον κι’ όπως τού περιέμενε, βρήκε τó κουτί με τά μωβ έπιστολόχαρτα τού έμπορου Λάνγκ. Αυτό τού ήταν άρκετό για να συλλογήσει όστερ’ από λίγη ώρα τή Μεξικάνα και να τή υποβάλει σε μιά διευθυνιστική άνάκριση, ή όποία φώτισε άπτετα όλο τó σκοτεινό μυστήριο αυτής τής παράξενης δολοφονίας.

‘Η μίς Ντολορές Ρόμπινσον είχε γνωρίσει στο Μεξικό τόν άεροπόρο Τσαρλυ Στέλματς κι’ είχε συνάψει μαζί τού έρωτικές σχέσεις, με τήν έλπίδα ότι μιά μέρα θά γινόταν γυναίκα τού. Τόν άκόλουθησε λοιπόν τού Χόλλυγουντ, όπου ήταν έγκατεστημένος ό Στέλματς και όταν εκείνος τή παράτρη, ή Ντολορές γνώρισε ένα πλούσιο έμπορο από τόν “Άγιο Φραγκίσκο, τόν Ουίλλιαμ Μπάρτον, ό όποιος δεν άρχονε να τής όψοχεσθί γάμο, όπως ήταν ξετρελλάμενος από τή όμορφιά τής ‘Επειδή ό-μιος ή οικογένεια τού Μπάρτον προσπαθούσε να έμποδισί με κάθε τρόπο αυτόν τó γάμο, ή Ντολορές Ρόμπινσον ζήτησε από τόν άεροπόρο τά έρωτικά γράμματά τής, πού τού είχε στείλει όταν ήταν φιλιάνδα του. ‘Εκέινω όστόσο, είτε έπειδή τή άγαπούσε άκόμη, είτε έπειδή δεν ήθελε να γίνι γυναίκα ενός άλλου, άρνήθηκε κατ’ επανάλειν να τής τά έπιστρή.

‘Η Ντολορές τότε πήρε τήν άπόφασι να κλέψι τά γράμματά τής με κάθε τρόπο. Με τή βοήθεια λοιπόν δυό Μεξικάνων φίλων τής, μπήκε ένα βράδυ στη βίβλια τού Στέλματς. ‘Ο άεροπόρος τήν περιέμενε, γιατί ή Μεξικάνα τού είχε γράψει ένα γράμμα (σε μωβ έπιστολόχαρτο τού Λάνγκ) κι’ όταν έφθασε εκεί ένα ραντεβού. ‘Η Ντολορές τότε ζήτησε πάλι τά γράμματά τής κι’ όταν εκείνος τής τά άρνήθηκε, ή Μεξικάνα τού έρριξε δυό σφαίρες για να τόν σκοτώσι ‘Η μιά άπ’ αυτές σφηνώθηκε στο φύλλο τής πόρτας, ή άλλη, βρήκε στην καρδιά τόν Τσαρλυ Στέλματς. ‘Εκείνη τή στιγμή ώρμησαν μέσα στο δωμάτιο οι δυό Μεξικάνοι φίλοι τής, κι’ ένω εκείνη έσπαζε τά συρτάρια τού γραφείου τού άεροπόρου κι’ έπαιρνε τά γράμματά τής, εκείνοι έφρασαν τήν πλγήν τού, για να μη τρέξι αίμα και κατόπιν τόν μετέφεραν στην παραλία, άπ’ όπου άνοίχτηκαν με μιά βάρκα κι’ έρριξαν τó πτώμα του στη θάλασσα...

Αυτή λοιπόν είνε ή τραγική έξομολόγησις τής Ντολορές Ρόμπινσον, ή όποια βρισκαται σήμερα στη φυλακή, για τó άποτρόπατο έγκλημά τής.

TOM TOUNPNER

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

“Ένα δράμη πού άναστάτωσε τó Σικάγο. “Έπρεπε να κινή ό γρατρός τήν έγχείρησι; ‘Ο θάνατος μιάς δυστυχημένης μικρούλης. ‘Η στάσις τών γονέων τής. ‘Ο σενιόρ Μπενίτο ‘Αλβαρέζ κ’ ή πεθερά του. Πώς τήν σκέτωσε ό γαμπρός. ‘Η στάσις τού κατηγορουμένου στο δικαστήριο, κτλ.

‘Η κοινωνία τού Σικάγο είχε άναστατωθί πρό άλιγων έτών, από ένα όραμα πρωτοφανές στα ‘εκαστία κ’ έπιστημονικά χρονιά.

Ένας χειρουργός ιατρός, ό δόκτωρ Μάρτιν Σπιόλμαν, άφησε να πεθάνι ένα κοριτσάκι μόλις τριών έτών, χωρίς να τού κινή τήν έπιβαλλόμενη έγχείρησι, ή όποια άσφαλώς θά τó έσωζε από τόν θάνατο!

Στόν άναχωρητή στόν όποιο παρατέμνηθε ό δόκτωρ από τόν άισχυγέλα — μόλις μαθεύτηκε τó γεγονός — δήλωσε τά εξής :

—“Αν έκανα τήν έγχείρησι, τó κοριτσάκι θά συνόταν βεβαία και θά μπορούσε να ζήσι άρκετά χρονία άκόμη... Θά περνούσε όμοια με τήν βλαστανισμένη, γιατί όύ έλεγε έγκεφαλαιώς άνωμαλίες, πρώτα πού θάκανε και τούς γονείς τού δυστυχισμένου!... Τό κοριτσάκι αυτό είχε γιγνηθί μ’ έλαττωματικό χρονία... Κι’ έζησε βεβαία τρία χρονία, αλλά τώρα τ’ άναπαύα ή ζωή τού παιδιού από στιγμή σε στιγμή, εξ αίτιας τής ελαττωματικότητας αυτής τού χρονίου του... ‘Όταν ό γονείς τού έπαυόλστησαν τήν έπιστημονική μου συνήγορη, ζήτησαν καλώς τó κοριτσάκι και τούς δήλωσα καθαρά και έάστερα τά εξής : “Ότι θά μπορούσε να τού σώσει τή ζωή, άν τού έκανα έγχείρησι και τού άπαρνούσα ένα κομμάτι από τó κορμάκι τού χρονίου του... ‘Αλλά, μετά τήν έγχείρησι αυτή, τó κοριτσάκι θά καταδικάζοταν να μίνι μισήν όντε να μάλιστα, όντε εάν να κινήθι από τή θέσι του, σ’ όλην τού τή ζωή!... ‘Η μπερά τού κοριτσάκι τότε, με παρακάλεσε να σώσει με κάθε τρόπο τή ζωή τού παιδιού τής, έστο κ’ άν αυτό έπόκειτο να μίνι ίσοδώς βουβή και παράλυτο... ‘Εγώ όμως κατόρθωσα—να λείπω τόν πετράρο, ότι θα ήταν προτιμότερο να τó άφήσουν να πεθάνι. Κι’ από τήν ημέρα εκείνη έπαυαν να τού δίνουν τροφή, όσοτου τó δυστυχισμένο και καταδικασμένο άιμώλυτο από τή μοίρα πλάσσει, πέθανε!...

‘Η άκασιτωτές άρχές, μιλεγμένες μισρές στην πρωτοφανή αυτή ύπόθεσι, τής όποιος τής άθαρματικές άπειτοιμέριες δεν προσέβλεπε ως τότε ό Νόμος—σέ όλην τού τή γασημική πύλαστρον— άναγκάστησαν ν’ άφήσουν έλεέθερο τόν ιατρό. ‘Αλλά τόσο ή άπολογία του, όσο και τó γεγονός αυτό, προσέβλεσαν γενική κατακραγή τής κοινωνίας τού Σικάγο. ‘Όλοι κατηγορούσαν και τόν δόκτωρα και τούς γονείς αυτούς, πού άφήσαν τó παιδί τούς να πεθάνι.

Χωρίς να ενοχλήθι καθόλου από τήν κατακραγή, ό άλλοιωτος αυτός έπιστήμιων, δήλωσε τά εξής στις έφημερίδες :

—Τό ήξερα ότι θά βρεθό θύμα σφοδρού τών καταρτίσεων... ‘Αλλά είμαι βέβαιος ότι όσο σκεφθόν βαθύτερα, θά καταλάβουν ότι αυτό ήταν τó μόνο πρόβλημα πού έφευγε να γίνι... ‘Όσο για τούς γονείς τού παιδιού, είνε άξιόπαινα για τήν ήρωική και ήλιάνθητρον συγχρόνος άπόρρησι τής!...

“Ένας υπάλληλος κορυφών, στην πόλι Σάν-Χοσέ τής Κωσταρίας, ό σενιόρ Μπενίτο ‘Αλβαρέζ, ήταν παντρεμένος. Και σάν παντρεμένος, είχε φυσικά και...πεθερά. ‘Η πεθερά τού όμως αυτή είχε τó εξής πρόσημα : Νά μη...χρονιόν τών γαμπρός τής, και τού μπαμπά διαρκώς στη μίτη, να στήνουν άτελειώτους καργάδες και να τελειώνουν πάντα αυτοί ό καργάδες ως βάρος τών...πατιών τού σπιτιού! Τέτοια προσηματά όμως, δεν τά...χρονιόνων μερικοί γαμπροί. Και ένας από τούς γαμπρούς αυτούς με τó όνομαλο σταιζιά, ήταν κ’ ό σενιόρ ‘Αλβαρέζ. ‘Υ’ αυτό, μιά μέρα, κ’ έπάνω πού είχε ανάψει ό καργάς, άρπαξε ένα τασάι, έδωσε μιά καταφέρυλα στην πεθερά του και τήν έστειλε στας Αλωνίους Μονάς!... Τόν έπαισαν, τόν πήγαν στη φυλακή, και ή ημέρα τής δίκης του έφτασε. ‘Ο δικηγόρος τού μίλησε τόσο συνηνική για τά μαρτυρία πού τραβούν ό γαμπροί από τής...πεθερές τούς, ώστε τó δικαστήριο ήταν έτοιμο να άθωώσι τόν κατηγορούμενο. Για να δικαιώνη μάλιστα τούς ένόρκους — στην άθωωτική έτιμηγορία τούς — ό πρόεδρος ρώτησε τόν κατηγορούμενο αν μετανόησε ελλικρονώς για τήν πράξι τού. ‘Ο συνήγορός του τού γινεψε κ’ άπαντήθη ενιάς, με ήθος συντεταγμένου. ‘Ο κορυφός όμως — Κόρυφος ούδε τί μαρτυρία είχε τραβήξει ό άμοιος από τή συνηρομένη πεθερά του — πανώχησε ξαφνιασμένα δρθιος και φώναξε :

—“Τί έκανε λέει, κόρη πρόδους!... Νά μετανόησω!... Ποτέ!... Κι’ άν τήν κ’ έλευθερώσι, κ’ άν τήν κ’ χρισέ, κ’ άν τήν κ’ ξαναπαντρευθώ, τότε... έλπίσω τότε νάχι πάσι ένα καλό μάθημα ή μέλ-λονται πεθερά μου από τó λάθημα τής προκαρούσης τής!... “Υστερα από μιά τέτοια άπολογία, ό πρόεδρος με κα ήλιθος και άσχημάτρησ στην άνανάκρισι τού σενιόρ Μπενίτο ‘Αλβαρέζ, καταδικάστηκε στόν εθί’ άγχίνης θάνατον!...

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΕΔΙΣΟΝ ΚΑΙ Ο.. ΜΟΝ ΓΕΧΡΗΣΤΟΣ

‘Ο περίφημος “Εδισον ήταν τόσο άφοβιομένος στις μελέτες του και στα πειράματά του, ώστε πούλο σπάνια διάβαζε βιβλία ξένα πρós τόν κύκλο τών έργασίων πού τόν άπασχολούσαν. Για τήν άκρίβεια μάλιστα, έδιάβαζε μόνον εκείνα τά βιβλία, τά όποια τού συνιστούσε ή σύζυγός του.

Κάποιο βράδυ λοιπόν, ένώ ό σοφός έφευρέτης ήταν άπασχολημένος με ένα έξακραυετικά δύσκολο έπιστημονικό πρόβλημα, ή γυναίκα του, πού τόν άκούγε να τριγυρνά νευρικά μέσα στο έργαστήριό του, άπεράσισε να τόν ησυχάζη, και κάλμηρη τά νεύρα του “Έπρεπε λοιπόν στη βιβλιοθήκη τους, άρπαξε στα τυφλά ένα βιβλίο, τó όποίο έτυχε να είνε τó ώραίο μυθιστόρημα τού Δουμά : “Ο Κόμης Μοντεχρήστος” και κατόπιν τó πήγε στο έργαστήριό του ούζύγου τής και τόν ρώτησε :

- Διάβασες καμιά φορά αυτό τó μυθιστόρημα;
- “Όχι! Ποτέ! άποκρίθηκε ό “Εδισον. Είνε καλό;
- “Απλώς καλό!... ‘Γραιτότατο! “Έρχο! ‘Αριστούργημα! φώναξε ή κυρία “Εδισον, πού δεν είχε διαβάσει ούτε μιά σελίδα από τó βιβλίο.

—Πολύ καλά! Δός μου το! έπεε ό “Εδισον. Και άμέσως κάθισε κ’ άρχισε τó διάβασμα. Σε λίγο, όλα γι’ αυτόν είχαν ξεγασθί, δεν όπνηχαν. Ούτε και τó σπουδαίο τού πρόβλημα πού τόν άπασχολούσε!...

“Όταν ό μέγας έφευρέτης τελείωσε δλόκληρο τó ασχηνευτικό μυθιστόρημα, είχε πάσει ή ημέρα. Τό άκριβέστατο χρονόμετρό του έδειχνε τήν έκτη πρωινή! Τόσον τόν είχε μαγεύσει τó ώραίο έργον τού θάνατου Δουμά!

